

ORDE DER VERDRAAGZAMEN
Gevestigd te 's. Gravenhage. Kon. goedgek. 22 febr. 1958.

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret.: Heuvellaan 11 Hilversum. Tel.: 02950- 10481.

Opm: Een x in de kantlijn duidt op een vraag, een - op een antwoord.

Hilversum 5 augustus 1963

1. ALGEMENE VRAAGAVOND.

2. DE BIJZONDERE KRACHTEN VAN DIT JAAR.

3. HET SCHONE WOORD.

Goeden avond vrienden.

Ik wil er allereerst weer op wijzen dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn, misschien wilt u daar rekening mee houden. Verder verzoek ik u geen persoonlijke vragen te stellen, deze worden niet beantwoord. Kunt u ze algemeen formuleren dan is daar geen bezwaar tegen.

Algemene vragen.

x Ligt het tijdstip van de dood bij de geboorte al vast?
- Deze vraag is moeilijk te beantwoorden. Het is n.l. zo, dat wanneer bij de geboorte geen onverwachte invloeden optreden, het leven voortgaat in de lijn die uitgestippeld was en dan is het ogenblik van overgang in het algemeen betrekkelijk nauwkeurig vast te stellen. Maar vanaf het ogenblik dat door een bewustzijnsverandering of op een andere wijze de methode van leven en denken van de persoon in kwestie zich wijzigt, zal ook het ogenblik van sterven zich wijzigen. Er is dus in feite geen definitief vaststaand ogenblik van overgang. Er is slechts een "waarschijnlijkheid" te berekenen aan de hand van de geboorte.

x Zijn er mensen, die een goede reïncarnatiehoroscoop kunnen maken?
- Theoretisch is het misschien mogelijk, praktisch is mij daar eigenlijk weinig van bekend. Maar mag ik daar een vraag mijnerzijds aan vastkoppelen? Wat heeft u er aan om te weten wat u in een vroeger leven bent geweest? Stel dat u nu een sportieve jongeman bent, die zich op het sportveld wil bewijzen en u komt tot de ontdekking dat u vroeger Cleopatra bent geweest, wat gaat u dan doen? Gaat u dan niet achter die voetbal aan denkt u? Wel nee, u leeft immers toch uw eigen leven. En of u nu misschien 1000 jaar geleden priester bent geweest maar u heeft thans niet de innerlijke waarden die daar voor nodig zijn, wat heeft u er dan aan? De mensen, die zo graag het leven willen verklaren, zijn meestal mensen, die te weinig leven. Neemt u mij niet kwalijk dat ik het zo zeg, want het verleden, alles wat u karma noemt, alle vorige incarnaties, liggen vast in dit leven. Of u het weet of niet maakt geen verschil, het komt toch wel.

Er zijn maar weinig mensen, die sterk genoeg zijn, om in de toekomst te zien, in het verleden kijken doen de mensen liever. Dus waarom zoudt U willen weten, waarom U bent, zoals U bent. Probeer te zijn, zoals U bent, zo eerlijk, zo overtuigd, zo oprecht mogelijk. Doe het beste, wat U nu erkent en baseer U niet op wat vroeger geweest is. Beantwoordt in dit leven aan Uw besef van taak, van fatsoen en al, wat er bij hoort. Uw persoonlijk begrip, wel te verstaan niet dat van anderen, dan hebt U geen reïncarnatiehoroscoop nodig. Dat is mijn idee. En wanneer U er een krijgt, dan is het altijd nog de grote vraag, of zij juist is. Want, neemt U mij niet kwalijk, nagaan kunt U dat over het algemeen niet. En in heel veel gevallen zult U misschien menen, dat ze juist is, maar kunt U zich later niet goed herinneren, of die droombeelden nu voor of na de horoscoop tpt-stand kwamen. Het is dus altijd heel erg moeilijk, om te zeggen: hier heb je een reïncarnatiehoroscoop. Het lijkt mij ook heel erg moeilijk om te zeggen: heb je er iets aan. Ik geloof, dat het verstandiger zou zijn, om te zeggen: we nemen aan, dat er wel eens ergens op de wereld misschien iemand zal zijn, die aan de hand van horoscopie een waarschijnlijke, nooit een zekere, vroegere incarnatie van U kan berekenen. Maar zelfs wanneer hij het kan, wat hebt U eraan? U kunt U net zo goed ergens een beetje Engelse landlucht kopen voor f25.-. Dan hebt U precies zoveel reële waarde in Uw handen. Dat is mijn idee. Iemand commentaar? Nu, het blijft stil. Ik hoop niet, dat ik iemand beledigd of geschaad heb. Mag ik de volgende vraag?

x De niet-geopenbaarde God heeft in zich latent licht en duisternis. Bij de openbaring komen licht en duisternis te voorschijn. Hoe is de eindfase van de Schepping, als licht en duisternis weer in de Godheid worden opgenomen? In de Schepping is overal evenwicht. Dus, heel simpel gezegd, als hier meer licht is, moet ergens anders meer duisternis zijn. Is dan de eindfase, dat de ene helft licht en de andere diepe duisternis is? Nu - Nu ja, ik zou het graag anders zeggen: Wanneer wij spreken van licht en duisternis, dan spreken we in twee uitersten en niet in het gebied der verschijnselen. Absolute duisternis kent U niet eens, bestaat voor U niet, er is altijd nog wel een straling aanwezig, die ergens een lichtwaarde heeft. Absoluut licht kunt U niet doorstaan, dat is een zo intense straling, dat U er ineens in zoudt vergaan, stoffelijk en waarschijnlijk geestelijk. Wat U waarneemt en wat U kent, zijn de tussenliggende verschijnselen. Anders gezegd, spreken we over wit en zwart, dan wordt de wereld in tonen van grijs uitgedrukt. Wanneer nu de schepping tot haar einde gaat, dan geloof ik niet, dat een evenwicht bereikt kan worden door de tegenstellingen feller te maken. want hoe feller de tegenstelling, hoe feller de actie, die nodig is om het evenwicht te behouden, dus hoe groter de intensiteit van het leven. Men, ik geloof juist, dat licht en duisternis in het vlak der erkende waarde langzaam overgaan in één eentonig grijs, een grijs, waarin praktisch geen verschil meer is, een absolute nivellering. En in die absolute nivellering verwijnt dus het kennen, want er is geen verschil meer, verdwijnt het leven, want er is niets meer om naar toe te leven of vanaf te leven en over blijft alleen het zijn. En op dat oogenblik neem ik aan, dat een absolute statiek bereikt wordt en dat deze statis het oogenblik is, waarin de grote Onbekende Schepper zijn schepping tot zich neemt. Dit is echter niet te vergelijken met b.v. de dagen en nachten van Brahman. U weet allemaal waarschijnlijk wel, dat we het idee hebben van dag en

~~nacht van Brahman~~
 nacht van Brahman. De dag is de openbaring, de nacht is het ogenblik, dat er geen openbaring is. De mensen denken dan, dat dit een kosmisch principe is, waarbij Brahman dan de grote Onbekende Godheid in zijn volledige actie representeert. Dat is niet waar, want de Schepper is niet Brahman, hij is Brahma. M.a.w. de schepping wordt niet voortgebracht door de Godheid zelve, maar door een Deelbewustzijn, dat wel uit Zijn wezen voortkomt, dat wel uit Zijn kracht leeft, dat God misschien kan erkennen, maar dat daarmee niet volledig identiek is en niet de volledige gaven van de Grote Godheid bezit. Het is deze Brahman, die Zijn taak, Zijn werkingsproces volbrengt en daarna alles tot Zich terugneemt. Bewustzijn, dat zover is gekomen, dat het a.h.w. het Goddelijke zelf bereikt heeft, dus begrip heeft voor de waarde van Brahman, is voor zijn ontvanger voor de werkelijke levenskracht niet afhankelijk van de Deelschepper Brahman. Wanneer Brahman zich terugtrekt, kan dus de Bewuste worden tot Brahma. Hij wordt tot scheppende God. Maar Hij is niet God, de Alschepper, dat is een heel groot verschil. Vandaar ook, dat ik meen, dat dat verschil van dag en nacht niet mag worden vergeleken met het einde der tijden. Dat zijn twee verschillende dingen, zodat wij, antwoordend op Uw vraag, moeten stellen: er kunnen ogenblikken zijn, dat de nacht intreedt: de nacht van Brahma, van de gepersonifieerde Schepper in een scherpe tegenstelling van licht en dusiter, maar op het ogenblik, dat de Grootkracht zelf het Al terugneemt in Zichzelve, dan eerst is er een periode van stasis, een periode van absolute bewegingloosheid, waarin alle samenhang betekenis verliest. Ik mag erbij opmerken, dat dit natuurlijk een hypothese is, want dat laatste hebben wij nog nooit meegemaakt. Anders zou ik niet hier kunnen zijn, om met U te praten, als ik dat had meegemaakt. Maar dat is volgens ons de juiste oplossing en ik mag wel zeggen: volgens mij de enig juiste. Commentaar?

x Ja, het is wel een beetje heel erg moeilijk deze geschiedenis. Ik meen, dat de juiste opvatting is, dat God de Vader de ongeopenbaarde Godheid en God de Zoon de geopenbaarde, komt dat overeen met Brahma en Brahman? - Neen, de quaestie van de Drieenheid is oorspronkelijk wel Brahmaans, maar dan is de Drieenheid Brahma, Sjiwa en Visjnoe. Dus dat is weer een drieenheid van krachten, de Vader, de Zoon en de Geest, die wij kennen echter zijn andere waarden. Er wordt nml. gesteld: er is een Scheppende God: de Vader, er is de kracht van een God, die op aarde gepersonifieerd wordt: de Zoon en er is het Bewustzijn, dat vanuit de Vader en de Zoon in de mensheid doordringt en dat is de Geest. Daar komt het op neer. Dat is een voorstelling, die direct uit het Christendom valt af te leiden en waartegen op velerlei gronden bezwaar zou kunnen worden gemaakt. Maar, ja, we zitten nu eenmaal in een wereld, waarin het dogma, het gestelde onaantastbaar moet heten en daarom heeft het weinig zin, want wanneer de Zoon gelijk is aan de Vader, zoals wordt gesteld, dan zou het doden van de Zoon het doden van de Vader inhouden, al is het ook maar in één aspect, punt 1. Punt 2: Vanneer de Geest gelijk is aan de Vader en de Zoon, een functie dus van dezelfde kracht dan is het wonderbaarlijk, dat die Geest niet onmiddellijk en gelijktijdig met de Zoon optreedt, wat hij, volgens de Christenen maar één keer heeft gedaan, nml. om te verkondigen, dat Jezus de uitverkoren zoon Gods was, iets, wat ook alweer strijdig is met het begrip, dat deze waarden allen één God

God zijn. We moeten er heel voorzichtig mee zijn. We komen dan midden in de theologie terecht en vanuit de theologie dan, vreemd genoeg, in Egypte. Egypte, dat een heel grote invloed heeft gehad, ook op het Christendom, al geeft men dat ook niet toe, waarbij we nml. te maken krijgen met de drieëenheid in de mens. We hebben de Ba en de Ka en daar wordt dus ook de ziel vaak aangegeven als een gevleugelde: een vogel. En het werkelijk Ik, dat is Osiris, dat is weer een mensvorm en het stofelijk lichaam, dat achterblijft, dat zou dan de Zoon zijn. Volgens de Egyptische papiri, die daarvan zijn overgebleven, van die oude godsdienst dus, zou deze stelling wel degelijk verdedigd kunnen worden. Ik geloof, dat we zelfs nog verder kunnen gaan en dat we mogen stellen, dat de mysteriën van de Christenen sterk verwant zijn aan de mysteriën, die men gekend heeft in de Egyptische tijd, vooral in de Amon Aton- en Amon Ré-perioden. Dus de tijd van de grote Goden in Egypte. Nu kan men zeggen: Ja, dat is misschien wel waar, maar God heeft het ons zo geopenbaard en dan sta je met je mond vol tanden, begrijpt U? Dus daarom heeft het weinig zin, om daar redelijk op door te gaan. Maar volgens mij is er een groot verschil tussen Brahman en de Vader, omdat de Vader een geper-sonifieerde, een persoonlijke God is. x Ik dacht, dat U net zei, dat Brahman de zoon was, dat Brahma dan dat was... - Het juist omgekeerd. De Brahman is de Oerkracht, de Oerkracht, die misschien wel leven heeft, maar waar je niets van afweet. De Vader is een vriendelijk oud mannetje in de ogen van velen, die dan wel ontzetten veel doet, maar waar je dan toch wel een hele boel van afweet. Het verschil is dus, volgens mij, wel in de eerste plaats gelegen in het feit, dat de Vader geopenbaard is, zij het door de Zoon, maar dat Brahma door Brahma niet geopenbaard wordt en dat Brahma zichzelf openbaart uit de krachten van Brahman. Dat is heel iets anders. x Ja, het was eigenlijk niet mijn bedoeling geweest, een dogmatische uiteenzetting te krijgen, maar ik.... - Uw formulering dwingt er toe. x Ja, ik geef U toe, dat ik het niet juist gezegd heb, maar....

x U zei zoeven, meen ik toch, dat het Christendom de Heilige Geest maar één keer geopenbaard heeft, was dat juist? - Neen, in het leven van Jezus één keer kennelijk. En dat was bij de doop in de Jordaan. x Want ook in het Oude Testament is toch herhaaldelijk sprake van de Heilige Geest. - Van de Geest Gods. De Geest Gods en de Heilige Geest, dat zijn twee verschillende dingen. Daar moeten we ook weer heel voorzichtig mee zijn, want het is zo, dat de oorspronkelijke versie van het oude Testament van de profeten soms zegt, dat zij door de Geest beroerd werden. Dan wordt die geest niet nader gedefinieerd en in andere gevallen wordt hij verder gedefinieerd door Sjin-Yoth, waarbij dus wordt aangegeven, wat wij zouden noemen: de Geest Gods en wel in een speciale functie. De Heilige Geest, zoals wij die kennen in het Christendom, staat voor iets geheel anders. Hij staat a.h.w. voor het Goddelijk bewustzijn, de Goddelijke kracht of het Goddelijke licht, dat in iedere mens doordringt, dat met ons is door alle tijden en waarin de mens tot "verlichte" wordt, zij het voor een ogenblik, zij het blijvend. Wij zien het verschil hier wel heel sterk met de openbaring in het Oude Testament. Daar spreekt de profeet b.v. namens Jahwé of Jehova of Iau, als U dat refereert. Daar zijn een hoop namen voor. Hij spreekt dus uit de God van vier letters of naam van vier letters, zoals dat genoemd wordt. Maar de Heilige Geest, als we tenminste aan mogen

nemen, dat de gnostici niet alleen maar fantasie hebben verkondigd omtrent het Christendom, is de directe weergave van de Naam der 72 namen. Dat is dus het Hoogste Geheim. En ik geloof, dat we werkelijk wel een onderscheid mogen maken tussen iemand, die spreekt in feite vanuit een stamgeest, laten we dat niet vergeten. Want in vele gevallen zijn die openbaringen politieke openbaringen, die op één volk betrekking hebben, ongeacht het feit, dat er ook andere tussendoor liggen. Wanneer we te maken krijgen met de Heilige Geest in zijn volle werking, dan is dat niet, vreemd genoeg, een openbaring van een stam of van een bepaalde God zelis, het is een openbaring van de Levende Waarheid van God, die niet beperkt is, die overal, te allen tijde en volledig gelat en niet conditioneel is, zoals in het Oude Testament in menig geval, waar "de geest" geschreven staat. U moet me niet kwalijk nemen, dat ik daar ook een verschil tussen maak.

x We zijn U zeer dankbaar voor deze uiteenzetting. - Het is zeer belangrijk, mag ik erop doorpraten of zet U liever de vragen door? x Uw uiteenzetting is niet heel erg gemakkelijk, moet ik eerlijk bekennen. - Ja, het zou voor U gemakkelijker zijn waarschijnlijk, wanneer U de bijbel kende en daarbij dus ook de oorspronkelijke versies in Hebreeuws schrift en niet alleen maar de Griekse Vulgata. Want bij de vertalingen is ook heel wat gebeurd. Mag ik U een heel eenvoudig voorbeeld geven van een vertekening: U kent allemaal de geschiedenis van de kemel en het oog van de naald. Dat is nu een heel aardig voorbeeld, want het oog van de naald is een naan, die men later, en niet tijdens Jezus' leven gaf aan een van de poorten van Jeruzalem. Maar, wanneer we nu gaan kijken naar het Grieks, dan blijkt, dat kemel een ankertouw, een kabeltouw is. En zo zouden we dan misschien ook moeten verstaan, dat niet de kemel, maar het kabeltouw gemakkelijker ingaat door het oog van een naald dan een rijke ingaat tot het Koninkrijk der Hemelen. Daar hebt U een heel typisch iets en zo kan ik er meer noemen. We zijn dus altijd een beetje voorzichtig, wanneer we de normale bijbelinterpretatie volgen. We mogen dat rustig doen natuurlijk, er moet ergens een basis en een houvast zijn. Maar wanneer we nu willen gaan onderscheiden, zoals we nu op het oogenblik doen, tussen de verschillende uitdrukkingen, dan blijkt, dat een schijnbaar onbelangrijk verschil (één klein haaklettertje / een groot lettertje en een paar haaltjes) dat die betekenen, dat het hier God zelf is en niet meer Jaweh of Jehova. Dan is het de samengestelde God, die in het tablet van de twaalf stammen door de inscripties werd aangeduid: de Grote God. Staat er alleen maar "de geest" of "de engel Gods", dan wordt er kennelijk bedoeld op een lagere macht, die inspireert en dat maakt het verduveld lastig, om de Bijbel zo te lezen, dat je haar in haar waarheid, in haar volledigheid verstaat. Daarom geloof ik ook, dat het beter is, om deze definitie van geschillen, die misschien wat moeilijk is voor U, te beschouwen als wetenswaardigheid. En laten we daarvoor in de plaats dan iets anders zeggen, want per slot van rekening leeft U in een Christelijke maatschappij. Misschien beschouwt U zich niet als Christen, misschien wel, misschien bent U het, misschien bent U het niet, dat weet ik niet. Maar de Heilige Geest in de zin, en nu uitdrukkelijk de zin, waarin Jezus over de Geest Gods sprak, dat is een heel andere kracht dan een boodschapper. En dat is ook niet de iemand, die ons alleen maar eens eventjes komt medelen, wat God wil. De Heilige Geest is de Goddelijke Kracht en het

Goddelijk bewustzijn van de Vader, de Scheppende God. Of er daarboven nog iemand is, laten we buiten beschouwing, wij kunnen toch niet verder gaan. Voor al het doen, is Hij zeker onze God en Hij is in ieder geval onze Vader, want het Al en al, wat is, is uit Hem voortgekomen. Dan zeggen wij: die Geest is met en rond ons, altijd. Wanneer wij God zoeken, dan antwoordt God door zijn Geest, die ook in ons leeft. De Heilige Geest is niet iets, wat van buitenaf met een kaarsvlam moet worden gezocht, het is iets wat innerlijk opwelt uit het innerlijk vuur, dat in je leeft en dat uit je innerlijke kracht geopenbaard wordt. En wanneer U de bijbel leest of wanneer U zoekt naar waarheid of wijsheid, dan doet U verstandiger, om in Uzelf die kracht te zoeken en dan te zeggen: Geest Gods weest met mij, Heilige Geest daal over ons neer of hoe U het ook zeggen wilt en dan daarop te vertrouwen, dat de Goddelijke kracht U leidt. Als U dat vertrouwen hebt en U roept aan, dan is de Heilige Geest altijd present. Dat weten wij misschien beter dan U. Maar wanneer wij als mensen daarover moeten gaan vechten, wordt het al weer heel gevaarlijk. Want het is de Geest Gods, die in ons werkt, maar wij zijn het, die zijn woorden moeten spreken. Dat zijn altijd een beetje onze woorden, want wie kan God's oneindigheid vangen in een enkel woord? Wie kan een volledige waarheid uitdrukken binnen de beperktheid van het menselijk beseef? Vergeet dat niet. De Heilige Geest, de geest van de Schepper, Zijn weten, Zijn levende kracht, doorsemen ons voortdurend. Die kan zich in ons openbaren en dan zeggen wij: dit is de Heilige Geest. Er is in alle schepselen een zekere openbaring. Maar wij zijn het of die anderen zijn het, die getroffen zijn, die op hun wijze spreken. Slechts degeen, die die geest in zichzelf erkent, zal in de onbeholpen uiting van hem, die spreekt, door de Heilige Geest bewogen, kunnen verstaan, wat de Geest zegt, in plaats van te blijven zitten staren op wat de mens heeft gezegd: de onvolledigheid. Neemt U mij niet kwalijk, dat ik er dat even aan vast heb gehangen, maar het is misschien wel eens goed, dat dit even geformuleerd wordt. Commentaar?

x "Wat is Uw vertolking van "de zonde tegen den Geest", die niet vergeven wordt, volgens de Bijbel. - "wanneer U een zonde begaat, dan moet U eerst weten, wat zonde is. Tegen God kun je niet zondigen. Je kunt nml. niet zijn, doen of tot stand brengen, wat God niet zelf in zijn Schepping als mogelijkheid heeft vastgelegd. Maar je kunt tegen jezelf zondigen. Je kunt tegen jezelf zondigen op een eenvoudige manier, door de harmonie met het Goddelijke of met de wereld te storen: gewone zonde. Je kunt het ook zo doen, dat je je daarmee ook in je ziel belast voelt. En dan spreken sommige mensen van een doodzonde, omdat het iets is, wat kan blijven voortbestaan, ook na de overgang. Wanneer wij ons afsluiten, en daar komt het, ons afsluiten van de Goddelijke kracht in onszelf, wanneer wij proberen a.h.w. sterker te zijn dan God, wanneer we, van die idee uitgaande, God verwerpende, proberen te handelen, begaan we de zonde tegen de Geest. Het is niet erg orthodox die uitleg, maar ik hoop, dat ze duidelijk is. Geen zondaars, geen zondebokken, geen zonde onder de schapen. Dan graag de volgende vraag.

x Ik had met mijn vragen eigenlijk meer willen tot stand brengen. Ik geef toe, dat ik het erg onhandig gedaan heb, met de opvatting van de Aziaten en die van de Europeanen, hier. Ik ben niet erg thuis in de dogmatiek in dezen, maar ik

ik meen, dat men hier mogelijk alleen maar met een verschil in namen te doen had. U hebt gezegd, dat, wanneer de Zoon gedood werd, dan ook de Vader zou gedood zijn. Ja, nu ben ik een beetje uitgegaan van het standpunt, dat Jezus gedood werd, maar dat de Christusgeest, wat dus iets hogers is, die niet alleen op aarde gekomen is.... - Paroon, U brengt nu iets in het geding, wat niet in het geding werd gebracht door mij en Uw vraag, zoals U die nu formuleert, is in feite beantwoord. Ik heb U nml. gezegd, dat de Vader een kenbare kracht is. Men kan ingaan tot de Vader, men kan voor de Vader treden. Brahman is verborgen achter de uiting, hij is het ongeuite, het onkenbare, de Leegte misschien, waaruit de Schepping voortkomt, wie zal het zeggen. En omdat deze kracht niet gedefinieerd wordt, als hoogstens de stormwind buiten de tijd, kunnen wij dus zeggen, dat er een heel groot verschil ligt tussen Brahman, de niet persoonlijk scheppende of schepping mogelijk makende kracht (het is nog niet eens een scheppende kracht) en de Vader, de Schepper van hemel en aarde. Zodat men, in de theologie gaande, bij een Aziat ongetwijfeld te horen zal kunnen krijgen: Ja maar, God de Vader, dat is Brahma, maar wat staat er hoger achter Hem? Ik hoop, dat het nu duidelijk is. x Ja, nu is het inderdaad duidelijk.

x Mag ik vragen, wat is het proces bij het kinds worden van oude mensen? Wat ondergaat dan de geest? - De geest ondergaat over het algemeen niet zo veel daarbij. Het is alleen een krimpen van het levensvlak. We moeten daarbij uitgaan van het volgende: herinneringen, die uit de jeugd stammen en ook de instincthandelingen uit de vroegste jeugd zijn het scherpst gegrift in de hersenen. D.v.z. dat, naar mate de mens ouder wordt, gebrekkiger wordt a.h.w. hij dus ook in zijn denken hiaten ontdekt, hiaten, waardoor het redelijk verband wegvalt. Maar juist al dat, wat in het kinderlijk bestaan een rol speelt, was bijzonder scherp gegrift. Het komt nu te voorschijn achter verschillende volwassen ontwikkelingen, ja, wat meer is, het hele besef van het leven zelf en de belangstelling voor het leven, wordt net als in de eerste jaren: een zeer egocentrisch en een betrekkelijk klein vlak bestrijkend geheel. Wanneer mensen kinds worden, dan kunnen wij dus zeggen, dat een geest leeft in een lichaam, waarvan het levensbereik steeds kleiner wordt, waarbij de geest dus steeds minder aandeel heeft, minder bewust aandeel heeft aan het materiele leven. Er zijn zelfs omstandigheden, waarin gezegd kan worden, dat het lichaam van de mens alleen nog dient als pied à terre voor de geest, die daardoor aardgebonden is, maar ook gelijktijdig op aarde de menselijke krachten en ervaringen kan aflezen op menselijke wijze, iets wat vanuit de geest moeilijker is. Het resultaat is dan, dat een geestelijke bewustwording kan doorgaan in een lichaam, dat zelfs absoluut geen levensbereik meer heeft buiten zijn eigen functies. Ik hoop, dat ik daarmee de zaak ook duidelijk genoeg heb beantwoord. x Dus is het heel gunstig dan, om later kinds te worden, voor de bewustwording van de geest? - Vindt U het erg gunstig, wanneer een scholier in de vakantie extrahuiswerk moet gaan maken, opdat hij mee zal komen? Het is aan één kant gunstig, omdat je nog een kans krijgt, maar het is aan de andere kant een bewijs, dat er toch ergens wel een falen is. Wanneer de geest zoiets werkelijk nodig heeft, dan acht ik dit nu niet direct een gunstig verschijnsel, wel een verschijnsel, waarvoor je dankbaar moogt zijn, maar niet een verschijnsel, dat spreekt voor dat, wat men geweest is. Dan

moet er ergens een hieat zijn. x In welk opzicht dankbaar? - Omdat men nog de mogelijkheid heeft, op aarde geestelijk zoveel ervaringen op te doen, dat men als een harmonische en bewuste geest kan overgaan en dus niet alle tekorten en hiaten geestelijk zal moeten aanvullen, waarbij dus een verblijf in een wat minder prettige wereld waarschijnlijk zou worden. x Wat profiteer je erven als je kinds bent. Als je kinds bent, profiteer je daar toch niet meer van. - Dat is Uw opvatting, maar dan gaan we uit van het standpunt, dat de geest en alle geestelijke werking door de hersens uitbaar moeten zijn en uitdrukbaar. Dat is heel gevaarlijk, want in dat geval zouden we ons af moeten vragen, of er wel mensen met geest rondlopen op deze aarde. Dat is precies hetzelfde. U gaat dus zeggen, niet waar, dat als de auto toevallig een vette bougie heeft, dat dat dan aan de chauffeur ligt en dat de chauffeur dus, wanneer hij gaat wandelen, niet kan genieten van het landschap, omdat de auto eerst in orde moet worden gemaakt, voordat hij verder gaat. - Het is voor ons misschien net, of wij een dergelijk kinds persoon zien, zo'n halve imbeciel, als iemand, die praktisch niet meer denkt. - Iemand, die niet meer zo met de hersenen denkt, dat de daarin voorkomende processen, die heel vaak sprongsgewijze gaan, voor de doorsneemens te volgen zijn, terwijl verder absoluut geen bewustzijn van de normen van Uw wereld bestaat, dat ben ik met U eens. Maar dat is uiterlijk. Daar zijn mensen, dat zijn ontzettende keien, knappe koppen, als je ze vraagt: Wie bent U, dan beginnen ze met hun naam te zeggen en dan komt het hele alfabet er achteraan: doctor in de medicijnen of arts, wat zijn ze nog meer? ze zijn doctor in de wiskunde in de letterkunde, ze zijn van alles, ze zijn alleen één ding niet: een mens, die met zijn geest, die met zijn geest leeft. En dan zegt U allemaal, dat is een intelligent mens. Het ligt er nu maar aan, wat je belangrijk vindt. Het is toch heel begrijpelijk, dat van ons standpunt uit de geest belangrijk is en de kracht van de geest. En geloof me, kindse mensen kunnen de krachten van de geest in zich nog heel sterk ervaren, ook wanneer hun emotioneel patroon niet meer beheerst is en hun herinneringsvermogen niet meer beantwoordt aan de eisen, die U eraan zou wilt stellen. Ik hoop niet, dat U me kwalijk neemt, dat ik het zo noem en zo stel, x Het is alleen maar leerzaam. - Ja, je kunt iemand een les geven door hem uit te schelden, daar was ik op het ogenblik dichtbij. En je kunt proberen, hem iets duidelijk te maken, door hem iets aan te laten voelen..

x Ik wou vragen. Wat is er in de naam van een persoon? Als iemand de naam krijgt van Martha, is dat dan het dienende in een persoon? Wat ze ervan maakt, is natuurlijk belangrijk, maar in eerste instantie ligt dat in het karakter? - Ik geloof, dat we met die namen heel voorzichtig moeten zijn. Wat U nu zegt, dat is nml. kabalistiek, al drukt U het wat eenvoudiger uit. Want dan zou elke Karel een heerser moeten zijn, bij wijze van spreken, en elke Cornelis op de duiten moeten zitten en zo kunnen we doorgaan. Neen, elke naam heeft natuurlijk zijn betekenis, waar hij oorspronkelijk van is afgeleid. De naam was oorspronkelijk een eigenschapsaanduiding. Pas later zijn die dingen werkelijk tot naam geworden. Dus wanneer U een professor Vondeling hebt, dan wil dat inderdaad zeggen, dat een van zijn

voorouders een vondeling is geweest. Misschien, dat hij zichzelf ook wel voelt als een vondeling op de trappen van het parlement op het ogenblik. Laten we niet zo heel sterk met die naambetekenis gaan werken. Er is echter iets anders en dat is de stelling, dat alle dingen een ware naam hebben en dat die ware naam altijd verborgen zit in de naam, die zij dragen. Dat is niet hetzelfde. Zo wordt uit de ware naam a.h.w. de betekenis geëxtraheerd door omzettingsprocessen. Het omzettingsproces geeft dus vorm aan een naam, die bruikbaar zou zijn, ook als de naam, en die in zijn getal- en zijn klankbetekenis, dat zijn dus twee waarden, direct harmonieert met een kosmisch principe. Wanneer U dus Martha heet, dan hoeft U lang niet altijd een dienende huisvrouw te zijn. Trouwens er zijn heel wat Martha's geweest, die zelfs het tegendeel waren op aarde. Maar wanneer U gaat zeggen: ik ga de naam op haar essentie herleiden, dan zoek ik daarin de klankcombinatie, die de functie in het Goddelijke aanduidt, dan zoek ik daarin de getalscombinatie, die eveneens een sfeerverhouding aangeeft. En met dit systeem zou het eventueel mogelijk zijn, als je het heel goed beheerst, om werkelijke eigenschappen van een mens te bepalen, punt 1, punt 2, de reden, waarom hij deze eigenschappen bezit, dus zijn doel en punt 3, de weg, die hij volgt naar het Goddelijke en het punt op die weg, dat hij bereikt heeft. Dat is dus theoretisch te berekenen. Maar ik zou U niet willen aanbevelen, U daar al te veel aan te wagen, want om dit te kunnen doen, moet men wel een, ik zou haast zeggen, Ramshall zijn, maar laten we zeggen een Meester van het Licht. God is het Licht. Wie door het bestuderen van alle dingen het Licht in zichzelf draagt, kan het Licht erkennen in alle dingen en kan dan, en daarbij maakt hij gebruik van dit systeem om een eenvoudige uitdrukkingwijze te vinden in de menselijke wereld, alle eigenschappen, alle gerichtheid e.d. erkennen. Dat is de achtergrond van de kabalistische theorie, waarbij men dus degen, die dat bereikt, ook wel Sjams of Sjal noemt, afleiding eigenlijk van Zon, verlichter.

x Hoe staat U tegenover de nieuwe interpretatie van de kabalistiek van Ir. Müller uit Duitsland, voor zover U daarvan afweet? - Daar wordt een poging gedaan om deze kabalistiek niet nieuw te interpreteren, dat is niet juist, maar om de interpretatie van de kabalistiek in een voor iedereen meer toegankelijk gebied onder te brengen. Daar kunnen we dus altijd wel gunstig over denken, maar we moeten begrijpen, dat elke poging tot vereenvoudiging ergens ook een onzekerheid inhoudt. Er zijn heel wat pogingen gedaan, langs vele wegen, om de oude kunsten in de moderne tijd weer te laten opleven, maar dan aangepast aan de moderne wereld. Wanneer U nu zegt: ik vind in dit systeem de mogelijkheid voor een eenvoudig mens om, zonder zijn hele leven lang te studeren over al die boeken, zonder daarbij Hebreeuws en alles te gaan leren en te interpreteren, niet alleen het moderne, maar ook het oude, om dan toch iets ervan te erkennen, zeg ik: ja, inderdaad er is dus veel toegankelijk gemaakt. Dit waardeer ik. Wanneer U echter tegen mij zegt: Is nu de berekening, de interpretatie, is het begrip zelfs van de abstracte waarden, die achter dit geheel staan, precies gelijk aan de kernwaarden van de oude Kabala, dan geloof ik, dat ik moet zeggen: neen, het is wel vereenvoudigd, het verschil ongeveer als tussen de aardrijkskunde of de vaderlandse geschiedenis, die

je krijgt in de eerste klas van de lagere school ende laagste klas van de HBS. Daar zit wel verschil tussen.

x Hoe reageert de Nederlandse bodem op een aardtschok in deze tijd, denkt U? - Nu, ongeveer als een drilpudding.
 x Dat valt nogal mee. - Het is zo, dat de Nederlandse bodem voor een groot gedeelte althans, in haar structuur een aardtschok makkelijk kan verwerken. Daar kan trilling ontstaan, ~~het~~ maar een scheuring van de aarde is niet erg waarschijnlijk. Dat zou alleen kunnen in een bepaald deel van Limburg, het zuidelijk deel van Limburg en een deel van Twente. Maar je zoudt kunnen zeggen: ook daar zou het eventueel nog erger kunnen zijn. Daar komt bij, dat de Nederlandse bouwwijze ook al uitgaat van grondplaten van fundamenteën e.d., waardoor dus een tegengestelde trilling in twee delen van een gebouw niet zo snel zal voorkomen. Er is altijd een bindende massa, of dat nu grondwater is of wat anders: beton b.v., maar er is een bindende massa, waardoor die schok dus een gelijkmatige trilling wordt en niet een stuwung, die breken kan. Daarom geloof ik niet, dat Nederland zich voor aardtschokken zo erg bezorgd hoeft te maken. En dan verder moeten we er rekening mee houden, natuurlijk, dat een aardtschok altijd daar het gevaarlijkst is, waar we te maken hebben met grote vulkanische verschijnselen b.v. in het verleden en daardoor met bepaalde fouten of verschuiving in de aardkorst. Zo gezien zou b.v. de Eifel meer gevaar lopen weer dan Limburg. In Luxemburg zijn ook plaatsen, waar het gevaarlijker zou zijn. De hele Taunus trouwens ook. En zo zou je dus precies de plaatsen kunnen na-gaan, die het gevaarlijkste zijn. Dat zijn dus altijd weer plaatsen, waar de aardkorst al een schade heeft, waarbij een beweging af kan breken a.h.w. en de onderdoorgaande golf een tegengestelde beweging veroorzaken. Dan krijgen we een werking, die naar boven drukt of omgekeerd, die een wegzakken naar beneden mogelijk maakt. Dat herstelt zich wel weer, maar, ja, als je toevallig op dat punt staat, dan kun je zeggen: ik heb een goedkope begrafenis gehad. Er zijn dus bepaalde fouten op aarde, die heel belangrijk zijn. U denkt waarschijnlijk aan Skoplje op het ogenblik? Dat is nu niet zo erg nog. De grote fout, die loopt ongeveer van, nu ja, laten we maar beginnen bij Amerika, iets noordelijk van Los Angeles en gaat dan over de Oceaen in de richting van de Fid-sji-eilanden en vandaar met een aftakking naar het noorden toe tot voorbij Japan, zuidelijk ten dele door en langs de Indische archipel en gaat dan de richting uit van de Rode Zee. Bij de Rode Zee krijgen we een smallere breuk, die zich met een hele boel kronkels uitstrekt in de richting van de Kilimandsjaro. Aan de andere kant hebben we een vulkanische fout, die de hele Middellandse Zee practisch beroert en er onder doorgaat. En dan hebben we bij Turkije en Griekenland een fissure, die afgaat weer van deze hoofdfissure in de richting, eens even kijken, nu ja, als je het in een rechte lijn moet zeggen, dan gaat die ongeveer de richting van Danzig. Pardon, dat heet anders tegenwoordig, ik weet niet meer, hoe het heet, goed, maar wat vroeger Danzig was. x Gdansk. - Ja, Gdansk. Gdansk, dat is geröde fide fröe. Maar ik heb geprobeerd, dat te uiten. Zo loopt zij dus in Europa. Iberië heeft ook een deel van die schokken en daar kunnen dus ook gevaarlijke aardbevingen voorkomen. De meeste zullen waarschijnlijk aan de kust van Noord Afrika liggen. In de Middellandse Zee zelf is er kans op vulkanische werking. Ven

daaruit gaat de grote fissure zuidelijk. Iets noordelijk van de grens van Liberia buigt zij af in de richting van Zuid-Amerika hoofdzakelijk, komt daar aan bij de kust van Brazilië, splitst zich daar in de richting van de Caraïbische Zee met zeer veel kleine fissuren daar en gaat via de zuidkant van Florida weer naar de kant van San Diego. En aan de andere kant loopt die fissure ongeveer onder het bronengebied van de Amazone door en gaat vandaar naar Vuurland, waarbij ook Chili een deel van deze breuk onder zich heeft. Dat is dus de grote kwetsuur van de aarde. En wanneer er dus grote rampen ontstaan, zal het altijd ergens langs die lijn zijn. Alles, wat daarnaast gebeurt, is secundair. We hoeven b.v. niet te verwachten, dat een stad als Skopje wegzinkt in de aarde, maar het zou wel mogelijk zijn, dat dat zou gebeuren met b.v. Tokio, San Francisco en San Diego, ik noem er maar een paar. x Danzig, in die buurt is eigenlijk nog nooit iets geweest, voor zover ik mij herinner. - In de laatste tijd niet, maar dat is ook weer een secundaire fissure, zoals ik U gezegd heb en die loopt in de richting van Danzig. Ik heb dat genomen, omdat U, wanneer U het op een kaart uit wilt zetten, ongeveer een lijn te geven. U begrijpt wel, dat zo'n fissure nooit recht loopt, ze kronkelt altijd, maar als ik dat van plaats tot plaats moet gaan beschrijven, nu ja, dan lijkt het een aardrijkskundige les en dan komen we niets eens aan een einde. En dan moeten we er verder rekening mee houden, dat aardbevingen over het algemeen erger zijn dan zeebevingen, omdat bij een zeebeving de verplaatsing van watermassa, die ontstaat, over het algemeen over een groot vlak verdeeld kan worden. Wanneer een zeebeving plaatsvindt ergens in de buurt van een besloten bekken, dat hebben we b.v. gehad bij de Philippijnen, we hebben het ook gehad in de Gele Zee, dan is die watermassa toch sterk genoeg, om dat land een aardige opduvel te geven. Nederland zelf ligt betrekkelijk gunstig en we kunnen hier wel rekenen eventueel met een tremblor, een heel lichte beving van een aantal seconden, maar niet met iets zwaars. Bij wijze van spreken, als ergens anders de huizen instorten, dan begint in Nederland de lamp heen en weer te schommelen. Het is dus, wat dat betreft, zo ongeveer als de aanpassing van de moderne behoefte van het verkeer e.d. in Nederland, vergeleken met andere staten. Dat is ook hetzelfde in verhouding. Nu, dat was dus seismografie. Hebben we nog een vraag, vrienden? Dan geloof ik, dat ik zo langzamerhand het eerste gedeelte ga besluiten. En nu heb ik over van alles en nog wat gepraat. Het is me opgevallen, dat één vraag niet is gesteld, misschien wel, omdat wij er te veel over hebben gepraat in het verleden. Niemand van U heeft nml. de vraag gesteld: Hoe staat het eigenlijk met die krachten van deze tijd. Niemand van U heeft gevraagd: Is er een methode, om die krachten in het bijzonder te ervaren. Niemand van U heeft gezegd: Is er iets op het ogenblik kunnen beleven of doen, wat belangrijk is in deze dagen? Het is geen verwijt Per slot van rekening kunnen wij nog de volgende keer desnoods Uw schade inhalen. x Neen, maar wij hebben het gelezen. Die er van afweten, hebben het gelezen, waarschijnlijk. - Ja, U hebt het gelezen, maar weet U het allemaal? x Neen, beslist niet, maar dan meen ik, dat het niet interessant genoeg is voor anderen, die er niet van afweten. Anders had ik het wel gevraagd.

x Nu, daar horen we het dus. Het eerste excuus is bin-

nen. Vrienden, ik zou daar kort, heel kort iets over willen zeggen. Ik wil U eraan herinneren, dat dit jaar en zelfs deze maand, die op het oogenblik pas begint, zelfs in voorspellingen van 1780 belangrijk genoemd werd. U zult er niet veel van ontdekken, zo op het eerste gezicht. Toch is deze maand een zeer bijzondere maand. Het is nml. de tijd, waarin alle negatieve en positieve effecten buitengewoon versterkt worden. U zult op het oogenblik weinig halfheid krijgen. Iemand, die vroeger mopperde, die slaat nu met zijn vuist op de tafel, iemand, die vroeger een goed woord en een dubbeltje gaf, zegt nu: kan ik soms persoonlijk iets doen, om te helpen. Dat is een typisch verschijnsel van deze krachten. U moet kiezen in deze tijd, dat weet U allemaal. En nu is het alleen maar de vraag, hoe U zult kiezen. En daarover zou ik dan een paar woorden willen zeggen. En dan geef ik U de gelegenheid om U eens uit te strekken en te bekomen van alle warmte en alle geestelijke inspanning, enz. Het is nml. dit: Wanneer U op dit oogenblik in Uzelf het goede wilt, U denkt, dat U het niet kunt, zoals dat vaak voorkomt of U hebt het idee, dat een ander het zou moeten doen, dan kunt U beter Uw krant gaan zitten lezen. Maar wanneer U denkt, het is ook aan mij gegeven, om juist in deze tijd met al zijn verwarring, met zijn verscherping van tegenstellingen, iets te bereiken, doe dan het volgende: Vraag U innerlijk af, of de Kracht U leiden kan en zeh, doe een beroep op het hoogste en het beste, wat ge kent, op God, en zeg dan niet voorwaardelijk, neen, zeg zo en niet anders. Dit is een tijd om een besluit te nemen. Maak geen voorstelling van wat U morgen gaat doen, besluit vandaag voor de dingen van vandaag en niet meer. Ge vandaag uit van wat vandaag belangrijk is en niet verder en beroep U op de kracht van vandaag, om een kracht uit te zenden in de wereld, die steeds groter wordt. In Uzelf is het licht, in Uzelf is een lichtende kracht aanwezig. Wanneer U die lichtende kracht voor Uzelf, hetzij door visualiseren, door mediteren of op andere wijze, intens probeert op te nemen en te voelen en U zendt die kracht uit in de wereld, dan bereikt U daarmee, dat niet alleen de wereld misschien wat lichter wordt, maar dat in Uw eigen wezen een weten ontstaat omtrent elke beslissing. En het is belangrijk, dat U juist in deze tijd van schijnbare lusteloosheid, in deze tijd van schijnbaar onbelangrijke vreedzaamheid, vaak besluiten leert nemen. Want het duurt niet zo lang meer, of de feiten komen en dwingen U tot een besluit en dan moet U weten, wat het is, om een besluit te nemen. Nu op het oogenblik kunt U rustig gaan zitten en zeggen: Nu ja, de zon schijnt of het onweert of het regent en God is een goede man. Maar over een paar maanden kunt U dat niet zeggen, tenzij U Uw hele innerlijke vrede en Uw levensgeluk op het spel moet zetten. De krachten worden sterker, het begint in deze tijd. Niet met redelijke redeneringen alleen, maar door U te beroepen op de kracht in U, besluiten te nemen. Laat die kracht in U actief zijn, verklaar Uzelf voortdurend tot deel van het Licht, werk met het Licht, waar U kunt op de wijze, die U geïnspireerd wordt, op de wijze, die U goed lijkt. Op deze manier kunt U in deze maand, in de eerste plaats deze zeer belangrijke maand voor de historie van de wereld, veel ten goede doen, wat pas later blijkt. En zult U goede dingen volbrengen, waar U misschien op het oogenblik geen betaling of waardering voor krijgen kunt of verwachten, kunt, maar die later van belang zijn. En U kunt daarnaast helpen, om die wereld in het goede spoor te houden, wanneer

de gevolgen van de invloed van deze dagen in de komende dagen merkbaar worden, de mensheid iets meer te geven van innerlijke kracht, innerlijke zekerheid en niet slechts het angstig wachten op andere werelden. Stel in de plaats van het vaderbeeld van de staat of van men of van degen, die U werk geeft of die voor U zal moeten zorgen, het beeld van God, Die niet alleen Uw Vader is, maar die ook de Kracht is, van waaruit gij moet werken, een Vader, die voor U levend wordt en intenser en sterker leeft, naar mate gij meer die Vader uit. Dat is het hele punt en de rest van de vraag, die laat ik dan rustig over voor de tweede helft

na de pauze.

Dit tweede gedeelte van de avond hebt U ook volledig zelf in handen. U kunt dus zelf besluiten, wat U wel of niet wilt bespreken. Onderwerp of vragen. Is er iemand, die een idee heeft? x Zoudt U misschien door willen gaan op het punt, waar de eerste spreker mee geëindigd is, met de krachten, die op het ogenblik op de aarde werken en wat er op het ogenblik aan de hand is. En wat we er mee doen kunnen. - Nu was ik er daarnet niet bij. Het is dus mogelijk, dat ik hem herhaal. Dat zult U me dan moeten vergeven. Goed, dus de situatie is ongeveer als volgt: U hebt op aarde een grote reeks afzonderlijke cicli, sommige zijn zonnecicli: 3 jaars, 7 jaars, 9 jaars, 42 jaars, enz. Er zijn daarnaast enkele kosmische cicli, die o.m. bepaald worden door de snelheid van het zonnestelsel plus deze arm van de melkweg door de ruimte. Die cicli vallen soms samen. Wanneer dat gebeurt, kunnen we er zeker van zijn, dat in de omgeving, waar die cicli samenwerken, iets bijzonders gebeurt. Dat is punt 1. In de tweede plaats bevindt zich in de ruimte vaak, zeer fijn verdeeld overigens, een reeks stofdeeltjes, zo één molecuul op de kubieke mijl ongeveer, zo fijn. Maar dat is toch al voldoende om in de activiteit van de sterren iets te veranderen en ook in de activiteit van de zon. Dit betekent een reeks van natuurverschijnselen, die wat intenser zijn dan normaal. Wanneer al deze materiële omstandigheden nu optreden en dat is zo gemiddeld eens in de 20.000 jaar, dan kunnen we verder er wel zeker van zijn, dat er een geestelijke kracht ook optreedt. Een geestelijke kracht is niet alleen, zoals U misschien denkt, een leeraar op aarde, ofschoon we zeker ook een nieuwe wereldleraar hebben en over enkele weken zal het wel zijn, hadden, op aarde. Daarnaast zijn echter ook een groot aantal hogere entiteiten actief. Wij noemen die meestal de Meesters of Leraren, in feite zijn het Vezens, die het Goddelijke benaders hebben, maar om enigerlei reden vanuit het Goddelijke werken, b.v. met een wereld. Daar horen figuren onder als Jezus, Ezir, ik noem er maar een paar op, al die grote Meesters, Sidharta ook ja, nog zo'n paar. Deze proberen dan om die omwenteling, die plaatsvindt op aarde of in dit deel van de ruimte, soms ook te gebruiken om daaruit een bijzondere waarde van bewustwording te scheppen. Soms scheidt men daarmee nieuwe stoffelijke vormen, in andere gevallen probeert men een geestelijke, morele ontwikkeling op te bouwen. Nu gebeurt het zo eens in, ja dat is bijna 150.000 jaar, dat er een bijzonder sterke lichtende kracht is. Die kracht beheerst dan meestal een periode van rond 3,5 à 4.000 jaar. Het begint langzaam, bereikt een top, behoudt die top een tijdje en flauwt dan af. De opgangsperiode, die is achter de rug, we bevinden ons nu op het ogenblik a.h.w. op het steile gedeelte van de kromme.

Het is een aanloop-kromme, die a.h.w. stijgt met het kwadraat van de verlopen tijd en daarbij ontstaat een ogenblik, dat we zeggen: nu komt er een zeer bijzondere toename van kracht. Dat is op het ogenblik ook het geval. Deze Kracht noemen we dan ook wel Goddelijke Kracht. Zij heeft als grondeigenschap vitaliteit, geestelijke, zowel als stoffelijke, d.w.z., dat alle positieve processen dubbel positief worden en steeds maar door, dat wordt steeds sterker. Alle negatieve processen ook. De Kracht zelf vergroot bepaalde tegenstellingen op geestelijk en stoffelijk terrein. De materiele krachten zorgen voor veranderingen. Dus een toenemende reeks b.v. van natuurverschijnselen, een toenemende reeks van mutatievormen, het ontstaan van bijzondere stralingen, b.v. de zondvloed, die is ook iets dergelijks geweest. En dan krijgen we temaken met de Meesters dus, die proberen om de mens in te passen in dat geheel. Nu kan je dat erg ingewikkeld zeggen, natuurlijk. Ik ben bang, dat ik ook al aan de ingewikkelde kant ben, maar dat alles valt nu samen onder één hoofd: harmonie. De moderne tijd wordt dus gekentekend door harmonie en disharmonie. En deze twee factoren zijn bepalend voor alles, wat er gebeurt. Waar harmonie is, daar is de Kracht ten goede werkzaam, daar zijn resultaten mogelijk, resultaten, die liggen op elk terrein: vanuit het zuiver stoffelijke vanaf een goede oogst en een prettige samenwerking en een nieuwe ontdekking tot het geestelijke: het verwerven van totaal nieuwe inzichten, het bereiken van nieuwe gaven en vermogens, directe contacten met het hogere. Nu, en als dat dan zo het geval is in deze tijd, dan kun je wel zeggen: disharmonie moeten we niet hebben, want een chaos, die zichzelf versterkt, dat wordt een onbeheersbare chaos. En nu kunnen we voor onszelf het chaotische misschien wel eens leuk vinden, maar we zullen het toch vooral moeten zoeken in een samenhang en een orde, die verder gaan dan het zuiver materiële alleen. Dat kunnen we alleen vanuit ons innerlijk. Het eerste belangrijke punt voor ons allemaal is dus dit: probeer een harmonisch mens te zijn. En dan is harmonie altijd een quaestie van evenwicht bewaren. Je kunt nooit zeggen: ik ben zo en wie is met mij harmonisch, dan krijg je nooit antwoord. Maar je kunt wel zeggen: dit ben ik, met wie kan ik harmonisch zijn.? Dan beperk je jezelf een beetje en dan geef je iets meer dan eigenlijk normaal is. Kortom, je zoekt precies die weg te vinden, waardoor je met zoveel mogelijk mensen samen kunt werken, begrip voor elkaar kunt hebben en daarbij stel je natuurlijk geen eisen. Begin je met eisen te stellen, dan begin je al aan disharmonie te werken. Neen, je geeft en in de vrijheid van je geven krijg je dan vanzelf een begrip voor anderen. Dat is iets heel belangrijks. Je kunt nooit zeggen, dat je een ander mens volledig begrijpt, maar wanneer je de vrijheid van een ander niet aantast en gelijktijdig toch probeert, met die ander harmonisch te zijn, dan krijg je wel een begrip voor diens gedragpatroon. Je weet, wat je daarin betekenen kunt, wat je tengoede zoudt kunnen doen en ook wat je zoudt moeten laten. Het zoeken naar die harmonie, gewoon materieel, gewoon met elkaar een beetje te helpen, is het eerste belangrijke punt in deze tijd. Wat je ermee kunt doen, wel, dat is heel eenvoudig. Je kunt daarmee voorkomen, dat de mensen een strijd beginnen tegen zichzelf of tegen anderen, die ze niet kunnen voleindigen. Je kunt ermee voorkomen, dat mensen in verdeeldheid datgene vernietigen, wat ze in feite nastreven.

Je kunt de mensen helpen, om meer zichzelf te zijn. Een tweede punt, dat bijna even belangrijk is, volgens mij: je moet er begrip voor hebben, dat de Krachten, die optreden, niet krachten zijn van een dag en dat dat, wat de mens daarin ziet aan veranderingen, maar heel geleidelijk gaat. Per slot van rekening zo'n Kracht, die een 4-5.000 jaar overbrugt, daar ben je eigenlijk aan gewend. En dat dan langzaam de snelheid van de verschijnselen daarvan toeneemt, acht, dat praat je dan al zo gauw weg. Die Krachten, die zijn er en hoe die Krachten zich precies ontwikkelen, zou je kunnen zien, wanneer je nagaat, hoe het in het verleden was, maar ook dat kun je meestal niet op een betrouwbare manier. Dan zoek je naar datgene, wat met die Kracht in verband staat in het verleden, om daaruit binnen het heden een zo groot mogelijke harmonische geestelijke werking tot stand te brengen. Dat is dus ook weer simpel. Wanneer in de oudheid de mensen incanteerden, dan incanteer je nu. Maar niet om dat oude te doen herleven, maar om dezelfde Kracht in deze tijd en volgens deze tijd tot uiting te brengen. Wanneer ze een systeem hebben van geestelijke meditatie, al is het 10.000 jaar oud, is het nu bruikbaar. Hebben ze een bepaalde ritus, dan is die vandaag bruikbaar. En zo grijp je terug naar al datgene, wat was, maar aangepast aan deze dagen. Wanneer vroeger Gezondenen wonderen konden doen, dan kun je ze vandaag doen. Maar niet, als U die oude wonderen wilt herhalen, dat gaat niet. Maar U kunt wel dezelfde werkingen in deze tijd, waarin U leeft, tot stand brengen. En dat is natuurlijk een belangrijk punt. Leer te werken met de kracht, die in je is. Vertrouw eens een klein beetje op het redelijke element in jezelf. Probeer daarbij, nooit iemand te kwetsen of onrecht aan te doen, maar gebruik de kracht, die in je is, om rond je geluk, vrede en vreugde te brengen. Zo bevorder je Harmonie. Een derde punt is wel heel belangrijk. Dit is een tijd, waarin allerhand denkbeelden rijzen. En nu zijn er heel wat onzinnige denkbeelden natuurlijk ook bij, maar ook heel wat zinvolle. Wanneer je een denkbeeld ontmoet, dat tot je spreekt, mediteer erover, overweeg het, laat het in je rijpen. Zeg niet, ik moet er vandaag wat mee doen of, ik moet het vandaag begrijpen. Laat het in je groeien, probeer alles, wat in deze dagen aan directe inspiratie en kracht rond je is, in jezelf te laten groeien, totdat voor jou het wordt tot een directe daad, die de directe uitdrukking is van een geestelijk ervaren of erkennen. Dat zijn natuurlijk een paar punten van groot belang. En nu deze dagen, U bedoelt nu, hè, op het ogenblik. Voordat er onweer komt, is het drukkend. Onweer is energie, die tot ontlading komt. Het drukkende komt voort uit de spanning, die zich opbouwt, voordat de ontlading plaatsvindt. Allemaal accoord Van Putten & Co, ja nu. Op het ogenblik bouwen zich overal spanningen op, d.w.z., dat V voor deze periode vaak een beetje onplezierig is. Het is niet helemaal prettig, het gaat net een klein beetje mis en het is net een klein beetje anders dan U hadt gedacht, het wil allemaal niet zo. En dan kun je zeggen: nou, ik heb er weinig last van. Dan bent U gelukkig, maar een ander heeft er veel last van. Die tendens is er dus. Nu moeten we beginnen, om te begrijpen: in deze dagen zijn de dingen nooit, zoals ze zich vertonen. Goed begrepen? Er is vals licht, net als voor een onweer. Dingen, die dreigend lijken, zijn soms onschuldig; dingen, die heel onschuldig lijken, kunnen soms dreigend of buitengewoon goed zijn. Er is geen directe waardering mogelijk. Waardeer in deze dagen

zoveel je kunt vanuit jezelf en waardeer niets, wat buiten je directe levensbereik en je directe noodzaak ligt. Dan kun je daarmee althans voorkomen, dat je de spanningen, die rond je bestaan, voor jezelf nog wat groter maakt. In de tweede plaats: zo nu en dan heeft de mens in deze dagen het gevoel, dat hij Atlas is. Hij staat met een complete wereld op zijn schouders. Wanneer U dat gevoel hebt, kom dan niet, omdat die wereld op U drukt, maar doodgewoon, omdat U met Uzelf niet helemaal in het reine bent, omdat U U bezighoudt met dingen, die U niets aangaan, enz. Ik zou het zo willen zeggen: erken, dat de spanningen, die voor U, in Uw persoonlijkheid, in Uw zieleleven, in Uw dagelijks leven optreden, in deze periode nimmer op een juiste betekenis kunnen worden geschat. Handel naar beste weten, maar nimmer met beslissingen op langere termijn. Ga uit van het standpunt, dat elk ogenblik de omstandigheden zich plotseling kunnen wijzigen. Houd U bereid, om daarvan gebruik te maken. Dat geldt zowel voor geestelijke als voor stoffelijke waarden. Ja, een hoop mensen zijn bang in deze dagen. De een is bang voor het verkeer, de ander voor zichzelf, weer een ander is bang voor de staatslieden, voor de atoombom, voor de boeren of voor wat anders. Onthoudt nu een ding, angst in deze tijd, onverschillig waarvoor, is zeer gevaarlijk. Maak U niet bang, laat U niet bang maken. Handel redelijk, handel voorzichtig, zelfs wanneer U een inspiratie krijgt. Handel met inzicht in Uw mogelijkheden en nimmer voor een lange tijd, ook niet als U een inspiratie krijgt. Stel U dan volgens de inspiratie desnoods een doel, maar handel alleen vandaag aan wat vandaag daarvan bevorderd kan worden en meer niet. Door niet bang te zijn, voorkomt U de paniekstemming, die bij heel veel mensen in de komende maanden optreedt, waardoor ze zich laten dwingen tot onoverlegde handelingen, tot dwaasheden, risico's gaan nemen, die ze niet mogen nemen en alles, wat daarbij behoort, waardoor ze zich geestelijk in avonturen wagen, die ze niet aankunnen. Blijf bij vandaag, dat is het beste, wees nergens bang voor, je kunt alles aan, wanneer het er eenmaal is. Het enige, wat je niet aankunt, dat zijn je eigen angstige verwachtingen. Wanneer U bang zou moeten zijn in deze tijd, zou het voor Uzelf moeten zijn, doodgewoon voor Uzelf.

Daarmee hebben we nu toch een beetje de hoofdthema's gehad. Nu kan ik mij voorstellen, dat er mensen zijn, die zeggen: je hoor, maar we willen graag wat van die krachten gebruiken, die er nu zijn en niet alleen maar voorzichtig zijn. Gek, mensen zijn meestal alleen dan voorzichtig, wanneer het niet nodig is, dat is me vaak opgevallen. Geestelijk geldt op het ogenblik, dat geen mens in staat is, zijn geestelijke waarden en krachten volledig juist te richten, zolang hij daarbij uitgaat van zijn stoffelijk inzicht. Dus wat dat betreft, vrienden, a. U. b. de rede een beetje overboord. Het kan wel erg logisch zijn, wat U wilt doen, maar U weet niet, of het passend of goed is. Ga met Uw geestelijk werk uit van twee punten. Het eerste: harmonie is de noodzaak van deze wereld, is de noodzaak van elke ontwikkeling op en rond deze wereld en inde met deze wereld verbonden sfeer. Harmonie zij altijd Uw doel. In de tweede plaats: alle krachten, die wij uitstralen, die wij kunnen ontvangen, kunnen verzamelen of op enigerlei wijze zien, moeten wij inpassen in ons begrip van harmonie. Dat is lastig. Maar op het gevaar af, dat U denkt, dat ik vroom ben, wat ik in mijn leven nooit geweest ben, (had je mijn vrouw moeten horen), wanneer je ergens aan gelooft, onverschillig wat, dan is het volgens mij logisch aanvaardbaar, dat je je tot die kracht, waaraan je gelooft,

wendt, dat je tot die kracht bidt, desnoods. Maar je moet altijd één ding onthouden: die kracht, die is er natuurlijk voor U, zoals voor iedereen, maar U bent er ook voor die kracht, d.w.z. er is een samenwerking. Durf U te beroepen op de kracht waarin U gelooft, in elke omstandigheid en op elk ogenblik, durf bidden, waar U ook bent, maar bidt nimmer, dat Uw taak van U wordt weggenomen, vraag alleen maar, dat U zelf meer en beter kunt doen. En als U denkt, ik kan het zelf niet meer, dan zeg je: God, ik werk voor U, a.U.b. help me om dit te volbrengen. Dan gaat het. Een mens, die in deze dagen een beroep durft te doen op die Kracht, die zal fantastische resultaten kunnen zien. Maar ja, je moet natuurlijk niet zeggen: Hoor eens, goede God, ik heb nu toevallig net een auto nodig en ik heb alleen maar een fiets, zoudt U mij even een lot uit de loterij willen geven. Weet je, wat ze dan daarboven zeggen? Daar heb je weer zo'n idioot, die denkt zeker, dat we hier zitten om de 100.000 uit te delen. Maar als je zegt, ik weet, dat ik dit nodig heb, help mij, om het te bereiken en je gaat dan af op je intuïtie, op wat je voelt en wat je denkt in jezelf, je zegt: hamonsch goed, voor iedereen goed. Doe dat, dan krijg je resultaten. Op die manier kun je niet alleen geestelijke krachten rondzenden, gedachten uitzenden, enz., maar je kunt de zieken genezen, je kunt mensen troosten, gevangenen bevrijden, bij wijze van spreken. Vooral de mensen, die gevangen zijn in hun eigen illusies. Dat is een zeer belangrijk iets, hè? Je kunt met de geestelijke krachten een hoop doen, maar, ja, we zitten altijd, zeker zo lang we op de wereld zijn, met één beroerd verschijnsel. U weet wat waan is: Maya, begocheling. U leeft nooit in de werkelijke wereld, U leeft in de wereld, die U maakt, door alles, wat er is, te vertekenen in de zin van Uw denken, U ziet dus niet de werkelijkheid. De geestelijke kracht maakt nu de tegenstelling groter. Omdat die tegenstellingen groter zijn, zul je dus een grotere begocheling nodig hebben om aan je eigen wereldje te blijven kleven. Maar omgekeerd ook. Wanneer je bereid bent, om de wereld niet aan te passen aan jouw idealen en jouw denken (dat deed mijn vrouw altijd, we hadden eens een keer een hondje, och, zei ze, het is zo'n lekker snoepje, zo'n suikertje en hij is dit en hij is dat. Zei ik: nou, kijk maar eens uit, hij is vals en hij heeft vlooiën ook nog. Zij bleef hem aardig vinden, zag aan die hond, dat hij een lief karakter had. Dat zei ze niet meer, toen ze haar hand moest laten verbinden). Kijk, daar moet je voor uitkijken. Je denkt soms, dat iedereen is zus of zo. Wanneer je wilt weten, hoe de dingen zijn, dan moet je niet afgaan op wat je zoudt willen of wat mooi zou zijn of goed, dan moet je afgaan op wat bestaat, wat er is, wat je merkt. En als je het niet zeker weet, stel dan de zaak desnoods op de proef, maar ga uit van het standpunt, dat je die begocheling op het ogenblik kwijt kunt raken. Je kunt de werkelijkheid van je eigen wereld leren zien. En als je dan toch bezig bent, om al die lievelingsgedachten een beetje van de baan te gooien, gooi ze dan meteen voor jezelf van de baan. Als je een speldje koopt van een dubbeltje, moet je niet zeggen, dat je het doet, omdat je zo graag goede werken doet, moet je niet zeggen, omdat je het zo beroerd vindt, om zonder speldje te lopen, als iedereen er een heeft. En als iedereen een concert mooi vindt, omdat het zo duur is, moet je niet zeggen: ik vind het ook zo mooi, omdat je ook zoveel geld ervoor hebt gegeven, moet je rustig zeggen: Ik vond er geen....aan. Wees eerlijk tegenover de mensen en tegenover jezelf. Niet om hen

te schokken. Zeg niet: dat concert deugde niet, zeg b.v.: ik vond er niets aan. Zeg ook niet tegen jezelf, dat je zo geestelijk streeft, als je uiteindelijk toch eerst je biefstuk eet voor je je gebedje doet. Vreet U, wat ik bedoel: de mens wil zo graag zichzelf maken tot meer dan mens, maar hij te-grijpt één ding niet, dat hij alleen meer dan mens kan zijn, wanneer hij eerst leert, wat een mens is. Daar zijn een hele hoop mensen, die zijn erg beledigd, als je zegt: ja, maar je bent uiteindelijk een dier. een hoog ontwikkeld dier met een hele hoop constructiefouten vanuit zuiver dierlijk standpunt, maar die er bij horen. Er woont een geest in, die meer waard is, dat is waar. Je bent uiteindelijk dier. U weet, hoe dat gegaan is, toen Darwin kwam, nu ja, toen kon hij direct van de baan geveegd worden, want dat paste niet bij het idee van de mens, die afzonderlijk geschapen was, enz. Nu moet je niet denken, dat Darwin in alles gelijk heeft, hoor, dat ook niet. Maar goed, de mens probeert om een geloof over zichzelf in stand te houden en aan dat geloof past hij alles aan, God en de waarheid en alle dingen. En dit is een tijd, waarin de waarheid beproefd wordt. Je kunt nu nog zo vertellen, dat je zo'n handige jongen bent of zo'n grote artist of dat je zo'n bijzonder begaafde vrouw bent of wat anders, maar als het er op aankomt, zul je het waar moeten maken. Probeer jezelf niet meer te beduvelen dan nodig is, opdat je niet op een gegeven ogenblik zult moeten bewijzen, iets te zijn en het niet kunt. Deze maanden gaan eisen stellen aan U, heus. Uw pretenties zult U waar moeten maken, meer dan U lief is. Ja, het is die waan, die moeten we een beetje op zij zetten. En dan is er een laatste punt en dan geloof ik wel, dat ik het terrein redelijk heb afgegraasd. Dat is dit: U hebt een groot ego, hè, een groot Ik. Niet dat U grote egoïsten bent, helemaal niet. Het zal er misschien eens bijkomen, een keer. Neen, wat ik bedoel, is dit: Dat wat op het ogenblik van Uw geest hier op aarde gemanifesteerd is, is niet de totale actie of inhoud van Uw werkelijke geest, van Uw Ik. Dat is veel meer, maar het deel dat nu op aarde is, is het deel, dat op aarde moet worden aangevuld, begrijp dat goed. De doorsneemens gaat uit van het standpunt, dat wat hij nu is, dat dat alles is. Begrijp nu a.U.b. eens eventjes, dat je ergens een heel groot reservoir hebt, waaruit je onnoemelijk veel kan putten, ook aan kennis, als het nodig is, aan inzicht, zelfs aan handigheden, aan bekwaamheden en zeker ook aan geestelijk inzicht en geestelijke mogelijkheden. Laat dat grotere Ik nu toch eens een keer optreden, zodat je niet zegt: dat ben ik. Je bent dit, maar je bent meer dan dit. Als je op die manier reageert, dan leer je in deze tijd vollediger leven, want het goede wordt versterkt. Uw positief zoeken naar contact met Uw werkelijk Ik wordt versterkt en als dat versterkt wordt, dan zult U Uw eigen begaafdheid, Uw eigen capaciteiten op een nieuwe wijze kunnen ontplooiën, een betere en juister wijze. Als U dat doet om de mensen te dienen, om de harmonie op aarde te bevorderen, dan kunt U een hele hoop voor de mensen doen. U moet weten, natuurlijk, dat dat werkelijk Ik iets anders is dan het voertuig, waarin U woont. Wat ik daarmee wil zeggen, is dit: je hebt een natuurlijke reeks processen, dat is je lichaam. En als je die lichamelijke processen probeert te veredelen tot je ideaal, dan kom je nergens. Per slot van rekening, je kunt uit chamotte geen porselein maken. En je kunt uit een menselijk lichaam niet iets maken, dat geeste-

lijk veredeld is. Maar je kunt de chamotte doen dienen voor iets, dat hoger is en beter dan het porselein. In deze dagen kun je niet ontkennen, wie je persoonlijk bent, wat je lichaam is en wat er bij hoort. Je kunt ook niet ontkennen, dat je een doodgewoon mens bent met honger op zijn tijd en behoefte aan eens een beetje ontspanning en behoefte aan werk net zo goed. Het laatste geloven de meesten niet, maar het is toch heus waar. Ga uit van het denkbeeld: niet wat mijn lichaam is, bepaalt, wat ik ben, maar datgene, wat ik als doel stel van wat mijn lichaam is en doet, geeft de betekenis eraan. En wanneer ik vanuit mijn geest grijp naar het hogere en het goede, dan zal ik lichamelijk daaraan kunnen beantwoorden, zolang ik niet probeer, van mijn lichaam een geest te maken. Dat is heel erg belangrijk in deze dagen, want je moet eens opletten, de mensen, die denken, dat ze te vergeestelijkt zijn, die gaan er gauwer onderuit dan met een bananeschil. En de mensen, die denken, dat ze alleen maar materie zijn, die komen te zitten met problemen, die ze niet kunnen oplossen. Maar zij, die toegeven: ik ben een gewoon stoffelijk wezen, maar het doel, waarvoor ik leef, is belangrijk, die bereiken wat.

x Mag ik nog even iets vragen? In het begin noemde U de Meester, die nu op aarde is, de "wereldleraar" en zei U: "misschien binnen enkele weken niet meer". Heb ik dat goed begrepen, dat U dat zei? - Dat hij over een paar weken waarschijnlijk niet meer op aarde is, ja, dat denk ik zo. Als dat van belang is, dan wordt U dat verder toch medegedeeld. En per slot van rekening, U moet ook maar zo denken: als die goeie ouwe man nu de hele tijd hier moest blijven doorzwoegen, tjonge, tjonge, dan had hij toch wel een verduveld slecht lot getroffen. Hij heeft zijn werk gedaan en dat betekent volgens mij, dat hij binnen kort wel de aarde zal verlaten. Zullen we afsluiten? En dan moegt U zelf zeggen, waarmee of hoe. x Het schone woord nog eens een keer, het is zo lang geleden. - Nu, goed, hebben we een onderwerp, geef er maar drie.

x Kwal. x Harmonie. x Inspiratie. Dank U. Ik zou zo zeggen, dat, wie een kwal in zijn element beschouwt, daarin een inspiratie vindt, waardoor de harmonie des levens hem duidelijker wordt. Dan gaan we maar beginnen met die kwal, dan zijn we van het beest af.

Gekleurde sluiers, die dansen in het water, tentakels, die voelen met golvende slag, wat de zee aan voedsel en leven, wat ze aan vruégde brengen mag. Zo drijven ze daar, de kleurige rokken, gaan door het water in statige gang en trekken als in een processie naar landen, die ze niet kennen, weken lang. Ach, zijn niet de mensen ook soms als die wezens, gedreven door stroom en getij. Zonder weten, waarheen nog ze gaan, vrij om te leven en toch nog niet vrij, omdat ze niet kennen het doel van hun streven. En daarom streeft voort en laat je dan drijven en leef in de vreugde in leven en zang. Want eens zul je sterven, het doel dan erkennen. Leef daarom in vreugde, je leeft niet zo lang.

Ja, en dan hebben we de ~~harmonie~~ inspiratie, geloof ik. Inspiratie is een gek ding, let maar eens op. Een paar flitsen, je weet niet, vanwaar het komt, een gevoel, dat je niet thuis kunt brengen. Alsof je plotseling voor een altaar komt staan en plots een offer moest brengen. Een woord, dat groeit en komt tot een macht, dat je uitroept tot heel de wereld:

haast breekt, als kristal, als een zeepbel, die spatten zal, een gedachte, die plotseling een wereld laat zien, die anders is dan je ooit hebt gedacht en waarin je door het woord, door het denkbeeld, het weten vindt, een oneindig onmeetlijke kracht. Inspiratie het ontvangen van krachten van geesten, van lichtende krachten, van God uit het Al, maakt de mens tot een, die een ridder moet wezen en niet alleen maar een angstig vazal. Hij maakt hem tot een wezen, dat kan streven en strijden en vinden kan zin in de werkelijkheid, omdat hij erkent, in mij spreekt het hogere, in mij is de God, die mijn schreden geleidt. En als we nu zo die inspiratie, die geest eigenlijk, die over ons vaardig kan worden, zien, dan vinden we ook vanzelf het beeld van harmonie.

Wanneer ik strijd met mijzelve, kan ik niet erkennen de oneindigheid, 's levens rythme en melodie, dan ken ik niet leven, het werkelijke leven en geen bereiking, geen harmonie. Maar kan ik mijzelf een ogenblik mijden, vergeten mijzelve, hervinden de kracht, die eens in het begin van vreugde en lijdens, mij, ook mijzelve tot aanzijn gebracht, dan kan ik ook een zijn met al, wat er rond mij spreekt. Ik spreek met de stem van de wind, ik ruis met de zee en ik speel met de bomen. Ik ben als een onschuldig spelend kind op een wei met bloemen en ook als een werker, die graaft in geraarde ingewand voor het zwarte goud. Ik ben als een Meester, die een vierspan ment met vaste hand, met al, met al en toch mijzelve. Ik ben deel van al en al, wat ik leef. Het is iets, waaruit ik uit mijzelve, mijn kracht en mijn wezen, mijn dankbaarheid geef. Ik zoek één te zijn met ieder en allen, één te zijn om de Kracht, die ons bindt. Ik zoek naar mijn God in het totaal van mijn leven, in al wat komen moet en ziet, ik vind het Licht en de Lichtende Kracht en ik vind de Hemelse Macht en ik vind de Oneindigheid en het einde van strijd. Ik vind harmonie met het totaal van het leven en voel mijzelve strak verweven met het lichtende leven van God, die mij leidt.

Dat was dan het schone woord. Schoonheid ligt in alle dingen voor een ieder, die de schoonheid zoekt en vindt zijn God in openbaring, daar, waar hij niet zichzelf zoekt en boekstaaft wie er geeft altijd weer. Probeer een deel van God te zijn en neem dan het eigen wezen aan, dan ben je uiteindelijk meer, Ben je deel van werkelijkheid en deel van een eeuwig leven, want waarlijk, wie zijn God aanvaardt, wordt Godes kracht gegeven. Dat is dan een oudje als toegift. Dan zou ik alleen maar willen zeggen, vrienden, voor ons is dit het afsluiten van een jaar, van een seizoen, als U het zo wilt zeggen. We hopen, dat U in dit jaar iets geleerd hebt en we hopen vooral, dat U iets praktisch geleerd hebt. En wat mij betreft, ik hoop alleen maar, dat U met of zonder ons verder zult komen op de weg naar innerlijke vrede, innerlijke kracht en gelijktijdig een gezond realisme.